

CANSÓ NOVA.

EN LA QUE SE DESCUBREIXEN TARAS DE

moltas minyonas, perquè los fadrins estigan alerta.

Per D. M. A. Igual.

Las noyas bonicas
de quinze á vint anys
als joves embroman
ab trampas y enganys :
la major par d' ellas
son tan bonas flos:
que l' que s' en escapa
se pot dir ditxos.

Aneu ben alerta,
mireu lo que feu ;
despres es inutil
que os sapiga greu.

Mireus la Treseta,

dels ulls eixerits :
ja ha dut á la fossa
cuatre ó cinch marits :
si hi ha algun pampana
que s' deixia enganyar,
passará luego
lo portal de Mar :
nols mata ab matsinas,
ni ab puñal fi ;
si no ab lo seu geni,
que es un pur verí.

Aneu &c.

La Rosa es ben guapa,

no hi ha res que dir :
pero es tan reboija
que no s' pot sufrir ,
ahí ab lo que tracta
se va barallar ,
y com es tan forta
lo va apunyegar :
las sevas locuras ,
y á fé que n' te prou ,
jo las curaria
ab un vit de bou.

Aneu &c.

Mireus la Janeta ,
que sembla un fil d' or ,
y es bruta de sota
que als gosos fá por :
pulida per sobra ,
xarxota de dias ,
la seva robota
put mes que 'ls vacins :
de tantas cacotas ,
com diuen que hi ha ,
ja las bogaderas
no ho volen rentá.

Aneu &c.

Lo ví no m' agrada
vos diu la Manjó ,
y está tot lo dia
xuclan lo porró :
tot l' any pesa figas ,
roncant pels recons ,
y en las gitaradas
se sembla als valons :
si ab semblant minyona ,
te casas , Peret :
á la lotería
pots dir que ja ets' tret.

Aneu &c.

De la Bentureta
no hi ha que parlar :

tot vos ho faria
menos treballar :
diu que cusiria
de dia y de nit ,
pero per no ferho
se fá talls al dit :
tol l' any carnastoltas
voldria que fos ;
el que s' casi ab ella
será ben ditjós.

Aneu &c.

La Llucia es garrella ,
baixe de devant ,
te un pont á las camas
que hi pasa un gegant :
ja quinse anys tenia ,
y se pixaba al llit :
ara passa l' dia ,
componentse l' pit :
de aquestos platillos ,
los mes son drapets ,
que lo fusté á moltas
hi pasa l' ribot.

Aneu &c.

La Tecla es molt bona
per lo que volgueu ;
pero encara coba
cuant tocan las deu :
luego que s' lleva
se posa al mirall ;
jo la tiraria
escalas aball ;
si vos la mireseu
cuant vá mal fardada ,
fá fastich als gats ,
de lletxa y deixada.

Aneu &c.

La Ignacia es molt guapa ;
mes tan melindrosa
que tot li fa escrupol ,

y es molt fastigosa :
las cols no li agradan ,
tampoc los cigrons ,
sino costelletes ,
peix y macarrons :
tot aixó es postura ,
que quant gana hi ha ,
fins cúas de seba
s' arriba á dragá .

Aneu &c.

Si de la Miquela ,
algú m' preguntés
jo li respondria
que no sap fer res :
en quant á xarrayre ,
y confusionera
es cosa segura
que du' la bandera :
si al Born ú Rambla
sentiu may rahons
la maytat las causan
sas confusions .

Aneu &c.

La Inés es tan guapa
que m' apar un pop :
cuant ningú la mira ,
s' afarta de arrop :
tot l' any murfaria ,
sense reposar ,
y diu que no menja
sino per pasar :
si l' que s' casia ab ella
no te un gran caudal ,
ja me sembla que para
al sant Hospital .

Aneu &c.

La Antonia enrahona
ab dos cens minyons ,
y á tots los enganya
ab bonas rahons ;

no os penseu que pósia
l' amor ab ningú ;
que busca casaca ,
y tot hom li es hú ;
aquestas que tenen
tantas picardias ,
las mes de las voltas
se quedan per tias .

Aneu &c.

Si escolteu la Quima ,
á ningú ha enganyat ,
y may de sa boca
n' ix la veritat ;
es una trapella
y orga de rahons ,
sempre qu' ix de casa
segueix mil recons ,
l' que s' casi ab ella
sis pensa dinar ,
fins á sèr sis horas
sels deurá espinyar .

Aneu &c.

Jo conech á fondo
la Catarineta ;
que está per criada
á casa n' Traueta :
ella cada festa
treu algo de nou ;
y sols guanya un duro ,
mireus si aixó cou :
si ara estrena cosas
ab poca soldada ;
no será poc boija ,
cuant siga casada .

Aneu &c.

La Pona es salada ,
bonica y garbosa ;
pero també en cambi
nes molt melindrosa ;
sembla quant camina

que no aixeca l' peu,
y l' alé li put
mes que una gineu:
lo qui dormi ab ella
de planyer será,
ó sempre l' esquena
li tindrà de dá.

Aneu &c.

¿Veyeu tot lo rumbo;
que gasta la Paula?
puig jo os aseguro
que ja es bona maula:
te unas unglas llargas
que un gat no la guanya,
y un altre tinyeta
no hi ha en Espanya:
tenir res segur
no esperi l' seu homa,
si en lo vit de bou
primer no la doma.

Aneu &c.

Jo conech las faltas
de la Francisqueta,
que la veix mols vespres
ab una escaleta:
sempre ab en Geroni
está festejant,
y l' mati ab en Ponis
també fa altre tant:
las feinas de casa

la mare las fa,
perque per casarla,
la deixa xarrá.

Aneu &c.

No dich res, la Laya
si s' superbiosa;
quels' plats y ollas trenca
cuant está rabiosa:
es molt gata saume
cuant vol enganyar,
pero en fent la seva
no s' pot aguantar;
cuant era patita
portava molt drop;
pero á sos defectes
no hi ha agut adop.

Aneu &c.

En fin totas ellas
son molt bonas flos,
si de cada cent
se n' treu una ó dos:
las altres son totas
pitjor que l' dimoni;
com molts que m' escoltan
farán testimoni.

*Y aixis qui m' escolti
si s' resol casá
de aquesta cansó
no se olvidará.*

FIN.

Barcelona: En la imprenta de Ignasi Estivill, carrer de la
Boria, any 1828.